

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Karasszon Dorottya pártfogó ügyvéd (cím) által képviselt név (cím) felperesnek, a személyesen eljáró: név (cím) alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2006. szeptember 18. napján meghozott, 20.P.630.060/2004/12. számú ítélete ellen, a felperes részéről 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 720.000 (hétszázhuszezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

A Fővárosi Ítéltábla dr. Karasszon Dorottya (cím) pártfogó ügyvédi díját 7.200 (hétezer-kettőszáz) forintban állapítja meg. Felhívja a Fővárosi Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy a saját költségvetése terhére utaljon ki dr. Karasszon Dorottya (cím) részére 7.200 (hétezer-kettőszáz) forintot.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította a felperes 12.000.000 Ft kártérítés megfizetésére irányuló keresetét és rendelkezett a kereseti illeték megtérítéséről. Tényként állapította meg, hogy a felperes közigazgatási pert indított a Somogy Megyei Bíróság előtt, amelyben született ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Az alperes - mint a felülvizsgálati eljárásban kirendelt pártfogó ügyvéd - a hiánypótlási felhívásnak nem tett eleget, ezért a felülvizsgálati kérelmet a Legfelsőbb Bíróság hivatalból elutasította. Az alperes fegyelmi felelősségét az Ügyvédi Kamara határozattal állapította meg. A felperes kérelmet nyújtott be az

Emberi Jogok Európai Bíróságához, azonban a Második Szekció határozatával kérelmét elfogadhatatlannak nyilvánította, mert az nem felelt meg az egyezmény 34. és 35. cikkében részletezett feltételeknek. Az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy az alperes jogellenes és felróható magatartást tanúsított azzal, hogy a felülvizsgálati eljárásban a hiánypótlási kötelezettséget nem teljesítette. Emiatt a kártérítési felelőssége valamennyi, a Ptk. 339. § (1) bekezdésében írt konjunktív feltétele nem áll fenn. Rámutatott, hogy az alperes abban az esetben járt volna el az adott esetben általában elvárható módon, ha eltérő jogi álláspontjáról tájékoztatja a felperest, és amennyiben változatlanul ragaszkodik a felülvizsgálathoz, úgy a kérelmet szabályszerűen előterjeszti. Az elsőfokú bíróság azonban nem találta megállapíthatónak sem a felperes kárának bekövetkezését, sem pedig az alperes magatartása és a felperes által állított kár közötti okozati összefüggés fennállását. Önmagában a felperesnek azt az előadását, hogy méhészkedéssel kívánt foglalkozni és az adott földterület elvesztése miatt ennek elmaradása következtében 12.000.000 Ft kára keletkezett, nem találta a kár bekövetkezésének megállapításához elegendőnek. Az okozati összefüggés tekintetében pedig azt emelte ki, hogy a felperes által előadottak nem adtak annak megállapítására alapot, hogy a Legfelsőbb Bíróság a kérelem szabályszerű benyújtása esetében elrendelte volna a jogerős határozat felülvizsgálatát. Az Emberi Jogok Európai Bírósága Második Szekciójának határozatából pedig nem derült ki az az ok, ami miatt a felperes kérelmét elutasították.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását, keresete teljesítését kérte. Azért támadta az elsőfokú bíróság döntését, mert sem a kár bekövetkezését, sem pedig az alperes magatartása és a kára közötti okozati összefüggés fennállását nem találta megállapíthatónak. Sérelmezte bizonyítási indítványa elutasítását, mivel álláspontja szerint szakértői úton bizonyítani lehetett volna a kár összegét. Kiemelte, hogy csupán feltételezés, hogy a felülvizsgálati eljárás elrendelésére a kérelem szabályos előterjesztése esetén sem került volna sor.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú ítélet helybenhagyására irányult.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és az irányadó jogszabályok helyes alkalmazásával hozta meg érdemi döntését is.

A Ptk. 198. § (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy szolgáltatásra irányuló kötelezettség és jogosultság jogszabályból vagy hatósági rendelkezésből szerződéskötés nélkül is keletkezhet, ha a jogszabály vagy a törvényes jogkörében eljáró hatóság így rendelkezik, és a kötelezettet, a jogosultat és a szolgáltatást kellő pontossággal meghatározza. Ebben az esetben - jogszabály vagy hatóság eltérő rendelkezése hiányában - a szerződésre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

A Legfelsőbb Bíróság pártfogó ügyvédet kirendelő határozatával az idézett rendelkezés alapján megbízási jogviszony jött létre a felperes és az alperes között. Ennek általános szabályait a Ptk. 474-483. §-a, míg különös szabályait az 1998. évi XI. törvény (Ütv.) tartalmazza. Ez utóbbi 3. § (2) bekezdése azt írja elő, hogy az ügyvédnek hivatását a legjobb tudása szerint, lelkiismeretesen, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia, tevékenységében köteles mindenkor az ügyvédi hivatáshoz méltó magatartást tanúsítani.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes a hiánypótlási kötelezettség elmulasztásával megsértette az idézett rendelkezés szerinti lelkiismeretes eljárási kötelezettségét, ezáltal az alperes olyan, a Ptk-ban külön nem nevesített szerződésszegést követett el, amely az Ütv. 10. § (1) bekezdésének utaló szabálya folytán irányadó Ptk. 318. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 339. § (1) bekezdés szerinti jogellenes magatartás megállapítására alapot ad.

A felperes azért támadta az elsőfokú bíróság döntését, mert a kár, valamint az okozati összefüggés hiányát állapította meg. Nem vitás tény, hogy az alperes mulasztására figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 273. § (1) bekezdése alapján elutasította, ezáltal nem áll rendelkezésre adat a tekintetben, hogy a hiányok pótlása esetén a felperes felülvizsgálati kérelme eredményre vezetett volna-e. Csupán feltételezésen alapul az a felperesi előadás, hogy amennyiben az alperes nem követett volna el mulasztást, úgy vagy a felülvizsgálati eljárás eredményeként szerezhette volna meg a kérdéses erdő területet, vagy számára kedvezőtlen döntés esetén az Emberi Jogok Európai Bírósága állapított volna meg javára kártérítést. Ilyen feltételezésre nem lehet tényállást alapítani.

Jogszabálysértés nélkül állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a Pp. 164. §-a alapján az őt terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére nem tudta bizonyítani a kártérítési felelősség megállapításához a Ptk. 339. § (1) bekezdése által megkövetelt konjunktív feltételek mindegyikének fennállását.

Az alperes magatartása és a felperes által állított kár közötti okozati összefüggés hiányában a kár bekövetkezését nem kellett vizsgálni, ezért az elsőfokú bíróság nem sértett jogszabályt a kár összegének megállapítására felajánlott bizonyítás mellőzésével sem.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett sikerre, ezáltal teljes egészében pervesztes lett, ezért a Pp. 239. §-a folytán a fellebbezési eljárásban is irányadó 78. § (1) bekezdése alapján a felmerült költségeit maga viseli.

A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt kereseti illeték viseléséről az ítéletábra a 6/1986. IM rendelet 14. §-a alapján rendelkezett.

A felperes pártfogó ügyvédjének díját az ítélőtábla a 7/2002. IM rendelet 1. § (4) bekezdése, 5. § (1) bekezdés b) pontja, és (2) bekezdése alapján állapította meg.

Budapest, 2007. április 11.

Dr. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke Dr. Németh László s. k. előadó bíró Dr. Szücs József s. k. bíró

A kiadmány hitelül: Gosztola Edit Erzsébet tisztviselő